

111. Ẹni kẹni tí ó bá sì n dẹ̀sẹ̀, ó dá a sóri araa rẹ̀, Allaahu sì jẹ Olùní-ìmò jùlò, Òjògbón jùlò.

112. Ẹni kẹni tí ó bá sì ẹ àṣìṣe tàbí dá ẹ̀sẹ̀ tí ó wáá di ẹ̀bii rẹ ru ẹni tí kò ẹ̀, dájúdájú ẹni náà tí gbé irò àtí ẹ̀sẹ̀ tí ó hàn gbangba rù.

113. Tí kò bá sí tí oláa Allaahu àti àánú un Rẹ lé ẹ lóri, àwọn kàn nínú un wọn kí bá ti gbèrò látí sì ẹ lònà, bèẹ̀ ni wọn kò lè sì ẹni kankan lònà àyàfi araa wọn, wọn kò sì lè kó ipalára kankan bá ẹ. Allaahu sọ Ìwé-Mímọ̀ (Al-Kur'aanu) àti ogbón ijìnlẹ̀ kalẹ̀ fún ẹ, Ó sì fi ohun tí o kò mò tẹ̀lẹ̀ mò ẹ. Àti pé oláa Allaahu tóbi púpọ̀ lórí rẹ.

114. Kò sí oore nínú un ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àpẹjọ̀rò tí wọn n ẹ ní kòkò àyàfi àwọn tí wọn n pàṣẹ (fún àwọn èniyàn) látí máa ẹ itọ̀rẹ àánú, tàbí kí wọn máa ẹ rere, tàbí máa ẹ àtúnṣe láàrín àwọn èniyàn. Ẹni kẹni tí ó bá ẹ eléyí látí fi wá iyọ̀nú Allaahu, Àwá n bọ wáá fún un ní ẹsan tí ó tóbi.

115. Àti pe ẹni kẹni tí ó bá yapa ọ̀jìṣẹ̀ náà lẹ́yìn igbà tí ìmọ̀nà tí fọ́jú hàn sì i, tí ó sì n tẹ̀lẹ̀ ọ̀nà tí ó yàtò sí ti àwọn olùgbà (Allaahu) gbọ, A ó jẹ kí ó wà ní ibi tí ó fi araa rẹ̀ sí, A ó sì mú u wọ (ináa) Jahannamu, ó sì burú ní ibùpadàsí.

116. Dájúdájú Allaahu kò ní ẹ àfọ̀rìjì fún dída nńkan pọ̀ mò Ọ, Ó sì máa n ẹ àfọ̀rìjì ohun tí ó yàtò sí iye fún ẹni tí Ó bá fẹ. Ẹni kẹni tí ó bá da nńkan miiran pọ̀ pẹ̀lúu Allaahu ti sìnà ní isìnà tí ó jìnnà.

117. Wọn kò pe nńkan miiran yàtò sí I (Allaahu) bíkòṣe àwọn ọ̀rìṣà, wọn kò sì pe nńkan miiran bíkòṣe ẹ̀ṣù alágídí.

118. Allaahu ti ẹ̀bì 1é e lóri. Ó sì wí pé: Èmi yòò kó ipín kan tí ó dáyànrí nínú un àwọn ẹ̀rúsin-in Rẹ.

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ
خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَرَحْمَتُهُ هَمَمْتَ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۚ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا
لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا
﴿١١٣﴾ ۞ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ
أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ
نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ إِلَّا إِنِثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا
﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ ۖ وَقَالَ لَا تُخِذْنَ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾